'Zaista se, nakon moje smrti, za vas plašim i od dunjalučkih ljepota i ukrasa koji će vam biti priušteni

Od Ebu Seida el-Hudrija, radijallahu anhu, prenosi se da je rekao: "Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je sjeo jednog dana na minber i mi smo posjedali oko njega, a zatim je rekao: 'Zaista se, nakon moje smrti, za vas plašim i od dunjalučkih ljepota i ukrasa koji će vam biti priušteni." Neki čovjek mu reče: "Allahov Poslaniče, zar dobro donosi zlo?" Poslanik je jedno vrijeme zašutio. Neko tom čovjeku reče: "Šta je bilo? Ti reče nešto Vjerovjesniku, a on ti ne odgovara?" Tad vidosmo da mu silazi Objava. Najednom obrisa čelo, a potom upita: "Gdje je onaj što je pitao?" Nakon zahvale Allahu, u nastavku je kazao: "Dobro ne donosi zlo. Ono što u proljeće niče i raste može ubiti stoku ili je dovesti do ivice smrti, osim one koja jede zeleno bilje dok ne napuni stomak, a zatim se okrene prema Suncu, lahko obavi nuždu, pa nakon toga opet pase. Ovaj imetak je sladak i privlačan. Divan je musliman koji ima imetak ukoliko udjeljuje siromahu, siročetu i putniku", ili kako je Vjerovjesnik kazao. Naposljetku je rekao: "Onaj ko stiče imetak na bespravan način je poput onoga ko jede, ali se ne može zasititi. Taj imetak će protiv njega svjedočiti na Sudnjem danu."

[صحيح] [متفق عليه]

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je jednog dana sjedio na minberu i kazao je svojim ashabima: "Zaista se najviše bojim i strahujem za vas nakon moje smrti od blagodati i ukrasa ovoga svijeta kao što su razni užici, odjeća, usjevi i ostalo čime se ljudi ponose i hvališu, a što je kratkoga vijeka. Neki čovjek je tada upitao: Ukrasi ovoga svijeta su blagodat od Allaha, pa da li se može desiti da ta blagodat postane kazna? Tada su ljudi ukorili ovoga kada su vidjeli da Allahov Poslanik ne odgovara, misleći da ga je to naljutilo. Međutim, ispostavilo se da se Allahovom Poslaniku u tom trenutku objavljivalo, pa je obrisao znoj sa čela, a zatim rekao: „Gdje je onaj koji je postavio pitanje?“ "Tu sam", odgovorio je. Zahvalio je Allahu i pohvalio Ga, te je rekao: „Prava dobrota donosi samo dobro, ali ovaj dunjalučki ukras nije čisto dobro, jer vodi u iskušenje, nadmetanje i zaokupljenost njime, umjesto da se čovjek posveti onome svijetu.“ Zatim je naveo primjer: „Proljetna vegetacija i njeno zelenilo veoma se dopada stoci, ali ih može ubiti zbog pretjeranog jela i prejedanja. Iznimka je stoka koja jede selektivno, jede dok joj se stomak ne napuni, a zatim se okrene prema Suncu, izbaci iz stomaka ono što nije probavila ili se olakša mokrenjem, pa onda preživa ono što je već pojela, prožvaće to i opet proguta, i tako se vrati pa nastavi jesti.“ Ovaj imetak je poput slatke, zelene biljke – može ubiti ili skoro da ubije zbog svoje prekomjernosti, osim ako se uzima samo onoliko koliko je potrebno i dovoljno za život na halal način, tada ono ne šteti. Divan je onaj ko svoje bogatstvo udjeljuje siromahu, jetimu i putniku. Onaj ko imetak stiče na ispravan način, on će mu biti blagoslovljen, a onaj ko ga stiče nepravedno, sličan je onome koji jede, ali se nikada ne zasiti. Taj isti imetak će protiv takvoga biti svjedok na Sudnjem danu.